

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

Καθεδρικός Ιερός Ναός Αγίας Τριάδος Βύρωνος

Σχόλιο στο Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής

8 Μαρτίου 2026 Β΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΑ)

Ακούσαμε σήμερα, αγαπητοί μου, το Ευαγγελικό ανάγνωσμα της Αγίας μας Εκκλησίας, ήτοι της Β΄ Κυριακής των Νηστειών, ημέρα κατά την οποία πανηγυρίζουμε τη μνήμη του Αγίου Γρηγορίου (Αρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης) του Παλαμά! Αναγιγνώσκοντας σήμερα την Ευαγγελική περικοπή, διδασκόμαστε τον τρόπο που οδηγούμαστε στη μετάνοια: αφού ο Χριστός πρώτα θεράπευσε τη ψυχή του παραλύτου της περικοπής μας και έπειτα το σώμα του! Πως, όμως, συνέβη τούτο; Τέσσερις σπλαγχνικοί άνθρωποι είδαν τον παράλυτο και αποφάσισαν ότι δεν έπρεπε να τον αφήσουν αβοήθητο. Πίστευαν ότι ο Χριστός μπορούσε να τον θεραπεύσει. Πολλοί συναντούσαν και έβλεπαν τον παράλυτο. Τον έβλεπαν και οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι, τον έβλεπε κι όλος ο Ιουδαϊκός λαός. Τι έκαναν όμως; Τίποτα! Οι τέσσερις αυτοί άνθρωποι, άγνωστοι μεν σε εμάς, γνωστοί όμως στο Θεό, ήθελαν να μεταφέρουν τον παράλυτο στο Χριστό. Δεν περίμεναν να πάει ο Χριστός στο παράλυτο. Πως όμως;... Σκέφτηκαν διάφορους τρόπους. Υπέρτατος όμως ο διδάσκων δρόμος και τρόπος: Η αγάπη!

Η αγάπη, αδελφοί μου, η οποία είναι εφευρετική. Έτσι, βρήκαν τον τρόπο μεταφοράς του παραλύτου. Τον έβαλαν πάνω σε ένα φορείο και τον πήγαν στο σπίτι, όπου δίδασκε εκείνο τον καιρό ο Χριστός. Τότε, όμως, βρήκαν μπροστά τους ένα πρόβλημα. Στο σπίτι υπήρχε πλήθος λαού που δεν άνοιγε δρόμο να περάσει το φορείο με τον παράλυτο. Όλοι κρατούσαν σφικτά τις θέσεις τους. Το θέαμα του δυστυχισμένου αυτού ανθρώπου κανέναν απ' αυτούς δεν συγκίνησε. Θα περιμέναμε - με οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι, οι οποίοι γνώριζαν τον Νόμο, να φανούν και εφαρμοστές του. Κι όμως... δεν τον εφάρμοζαν. Τότε, γεννάτε το ερώτημα: πως έβαλαν οι τέσσερις σπλαγχνικοί άνθρωποι τον παράλυτο στο σπίτι; Είπαμε, ότι η αγάπη είναι εφευρετική. Έτσι, ο τρόπος θεϊκά βρέθηκε! Ανέβηκαν στη σκεπή του σπιτιού, όπως καταμαρτυρεί το ευαγγελικό ανάγνωσμα του Ευαγγελιστή Μάρκου, και «άπεστέγασαν τήν στέγη», και κατέβασαν τον παράλυτο με σχοινί μπροστά στο Χριστό. Ο Χριστός σταματώντας για λίγο την ομιλία του, βλέπει την πίστη των τεσσάρων αυτών ανθρώπων (των αχθοφόρων της αγάπης) και απευθύνεται προς τον παράλυτο λέγοντάς του: «τέκνον, άφένονται σοί αί άμαρτίαι σου!», δηλαδή: «Παιδί μου, σου συγχωρούνται οι αμαρτίες σου».

Η πίστη των τεσσάρων αυτών ανθρώπων έκαναν τους ίδιους να αγαπήσουν τον άγνωστο (πονεμένο) άνθρωπο, και να τον σώσουν οδηγώντας τον στο Χριστό. Αλλά, γιατί ο Χριστός να θεραπεύσει πρώτα την ψυχή του παραλύτου; Γιατί, όπως μας λέει ο Απόστολος Παύλος, όλες οι ασθένειες οφείλονται στην αμαρτία. Γι' αυτό και ο Χριστός; συγχώρεσε πρώτα τις ψυχικές αμαρτίες του. Οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι όμως, που ήταν γεμάτοι υποκρισία, έλεγαν μέσα τους ότι ο Χριστός είναι βλάσφημος: Ποιος μπορεί να συγχωρεί αμαρτίες; Μόνον ο Θεός. Πως τότε, έλεγαν μέσα τους, ο Χριστός λέει ότι μπορεί να συγχωρεί αμαρτίες; Θεός είναι; Δεν καταλάβαιναν ότι μπροστά τους είχαν τον Υιό και Λόγο του Θεού. Αλλά ο Χριστός, που διαβάζει και τις πιο κρυφές μας σκέψεις, είπε: «τι είναι πιο εύκολο σε μένα, να πω στον άνθρωπο αυτό σου συγχωρούνται οι αμαρτίες σου» ή να του πω: «σήκω, πάρε το κρεβάτι σου και πήγαινε υγιής στο σπίτι σου»;

Για να δείτε πως είμαι Αληθινός Θεός, λέει στον παράλυτο: «παιδί μου σήκω υγίης και πήγαινε σπίτι σου». Ναι, αδελφοί μου, εκείνο που έκανε τον Χριστό να θεραπεύσει τον παράλυτο, είναι τόσο η πίστη των τεσσάρων, όσο και η θυσιαστική αγάπη τους. Εμείς πως διδασκόμαστε από το παράδειγμα των τεσσάρων αυτών ανθρώπων; Και σήμερα υπάρχουν άνθρωποι δυστυχισμένοι ή/και πονεμένοι. Υπάρχουν άνθρωποι εγκαταλελειμμένοι στα νοσοκομεία και σε άλλα ιδρύματα που χρειάζονται από εμάς (το λιγότερο) έναν λόγο παρηγοριάς. Γιατί, ενδέχεται να υπάρχουν και άνθρωποι που δεν έχουν σταθερή πίστη και να λένε ότι όχι μόνο οι άνθρωποι, αλλά και ο Θεός τους εγκατέλειψε. Μπορεί εμείς να μην είμαστε ο Χριστός και να θαυματουργούμε. Μπορεί να μην είμαστε οι άγιοι Απόστολοι που να θαυματουργούμε με τη δύναμη του Χριστού. Μπορούμε, όμως, να πούμε στους συνανθρώπους ένα καλό λόγο για να μην νιώθουν μόνοι στη ζωή. Έναν λόγο παρηγοριάς και στηρίγματος.

Υπάρχουν ακόμα άνθρωποι που θέλουν να έρθουν εκκλησία, αλλά δεν μπορούν, μιας και αδυνατούν να έρθουν μόνοι τους. Πρέπει κάποιος να τους μεταφέρει. Εμείς πηγαίνουμε στην αγορά, στο θέατρο, στο κινηματογράφο, στην πλατεία. Αλλά αυτοί δεν μπορούν ... χρειάζεται κάποιος να τους οδηγήσει υποστηρικτικά. Άλλοι πάλι χρειάζεται να τους τονώσουμε την πίστη. Γιατί εκτός από την παραλυσία του σώματος, υπάρχει και η παραλυσία της ψυχής. Έτσι η αγάπη μας, αδελφοί μου, πρέπει να απλώνεται και να αγκαλιάζει όλους τους ανθρώπους, σε κάθε αδύναμο στάδιο της ζωής τους κι αν βρίσκονται. Και επειδή μιλήσαμε για πίστη, και σήμερα εορτάζουμε την μνήμη του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, που ήταν άνθρωπος πίστεως, αγάπης, ταπεινοφροσύνης και κάθε αρετής, ο ίδιος μας διδάσκει το μέτρο της αγάπης. Δεν πρέπει η προσευχή μας και η αγάπη μας να είναι μόνον για τους δικούς μας ανθρώπους. Γιατί ο Χριστός δεν ήρθε για τους λίγους ανθρώπους.

Δεν ήρθε για μια φυλή και ένα έθνος. Ήρθε για όλο τον κόσμο. Σήμερα, σκοτώνονται πάρα πολλοί αθώοι άνθρωποι. Τι κι αν δεν είναι Χριστιανοί; Η καρδιά μας, ως χριστιανοί, πρέπει να αγαπά κάθε άνθρωπο στη γη. Ακόμα και τους ειδωλολάτρες και τους αλλόθρησκους. Υπάρχουν άπιστοι που λένε ότι η πίστη του Χριστού χάθηκε. Μέγα λ/Λάθος! Όσο υπάρχουν άνθρωποι, που έχουν την αρετή και την τόλμη της αγάπης, ως την μεγαλύτερα δύναμη στη ζωή τους, η πίστη ζει και ο Χριστός, κι Εκείνος ζει και είναι μέσα μας. Όταν εφαρμόζουμε το Ευαγγέλιο στη ζωή μας, η πίστη του Χριστού είναι ζωντανή.

Αδελφοί μου!

Ο αρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, εκτός του ότι πολέμησε διδάσκοντας τους αιρετικούς παπικούς, ζητά από το Θεό τον φωτισμό Του: «Κύριε, λέει, φώτισόν μου το σκότος». Αυτός που ήταν φωτισμένος και είχε αγωνισθεί σ' όλη τη ζωή του, μέσα στις σπηλιές και τις ερήμους της Βεροίας λάμποντας, εν τέλει, ως φως, μέσα στην πόλη της Θεσσαλονίκης, ζητά το φωτισμό του Θεού. Άραγε, κάτω από αυτό το πρίσμα, ποιοί είμαστε εμείς αδελφοί μου, που λέμε ότι δεν έχουμε αμαρτίες για να πάμε να τις εξομολογηθούμε στον πνευματικό μας; Χρειαζόμαστε, αδελφοί μου, την Εξομολόγηση για να φωτίσουμε τη ψυχή μας και να καθαρίσουμε ψυχικά την ύπαρξη μας.

Εύχομαι, εκ βάθους καρδιάς, να είμαστε (και εάν δεν είμαστε ... να γίνουμε) όλοι μας πιστοί και ευλαβείς χριστιανοί, άνθρωποι της χάριτος της αγάπης και της ελπίδος στο Θεό. Κι ας μην ξεχνάμε τα λόγια του Αποστόλου Παύλου, πως τρία είναι τα όπλα του Χριστιανού: Πίστις, Ελπίδα και Αγάπη. Ακόμη κι αν χαθούν τα δύο πρώτα, θα μείνει το όνομα Εκείνου, που σταυρώθηκε για τις αμαρτίες μας, για τον καθένα από εμάς ξεχωριστά και μοναδικά.

Ο Άγιος Γρηγόριος Παλαμάς, που εορτάζει σήμερα η εκκλησία μας, με την συμβολή και όλη τη χορεία των αγίων, να μας καταστήσουν κληρονόμους της Βασιλείας των ουρανών. Η Εκκλησία διδάσκει, σε μας εναπόκειται η ορθή τήρηση των εντολών Της. **Αμήν!**

15 Μαρτίου 2026 Γ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ)

Ή σημερινή Κυριακή, ή Γ' τῶν Νηστειῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, καθὼς καὶ ἡ ἐφεξῆς ἐβδομάδα, ἀγαπητοὶ ἐν Κυρίῳ ἀδελφοί, ἔχουν καθιερωθεῖ ὡς ἡμέρες Σταυροπροσκυνήσεως, δηλαδή ὡς κατεξοχὴν ἡμέρες προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Καί, ὅπως ἐρμηνεύουν θεόπνευστα οἱ ἱεροὶ τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλοι, τοῦτο θέσπισε πάνσοφα ἡ ἀγία τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία γιὰ τὸν ἐξῆς λόγο: Στὸ μέσον κάθε κοπιαστικοῦ ἔργου, ἔνεκα τοῦ καταβληθέντος κόπου, ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται ἀδυναμία καὶ λιποψυχία νὰ συνεχίσει. Γι' αὐτὸ ἐκεῖ, στὸ μέσον τῆς ἐργασίας, χρειάζεται μία ἐνίσχυση, μία παρηγορία, νὰ πάρει δυνάμεις ὁ ἄνθρωπος,

για να ολοκληρώσει το έργο του. Κι όπως κάποιος οδοιπόρος (μιλούμε για την παλαιότερη εποχή, πού οι άνθρωποι διάνυαν με τα πόδια μεγάλες αποστάσεις), αν συναντήσει στο μέσο της οδοιπορίας ένα μεγάλο δένδρο με πλούσια σκιά, θα καθίσει από κάτω να ξεποστάσει για να συνεχίσει δυναμωμένος. Σήμερα, πού φθάσαμε στο μέσον της οδού, η Έκκλησία μας προβάλλει τον Τ. Σταυρό του Χριστού, ώστε, άσπαζόμενοι αυτόν με ευλάβεια, να πάρουμε Χάρη για να τελειώσουμε τον αγώνα της νηστείας.

Αλλά ακόμη, η Έκκλησία μας ενδυναμώνει και ενισχύει στον προκειμένο αγώνα με τη δεσποτική φωνή του σημερινού Ευαγγελίου, η οποία μας προσκαλεί να σηκώσουμε ο καθένας τον σταυρό του και να ακολουθήσουμε τον Χριστό, πού μας καλεῖ. Γιατί, η σημερινή περικοπή αρχίζει με τα σπουδαιότατα και γεμάτα βαθύ νόημα λόγια του Κυρίου: «Ὅποιος θέλει να γίνει ακόλουθός μου (μιμητής δηλαδή της ἐπι γῆς ζωῆς μου), πρέπει να ἀπαρνηθεῖ τὸν ἑαυτό του, και να σηκώσει ἔπειτα τὸν σταυρό του και ἔτσι να με ἀκολουθήσει». Ἐδῶ ὁ Κύριός μας δὲν ἐννοεῖ ἀσφαλῶς να φτιάξει ὁ καθένας ἕνα σταυρό, τὸν ὁποῖο να κουβαλεῖ παντοῦ στὸν ὄμο του. Ὅχι! Ἀλλὰ μᾶς ζητεῖ πρῶτα αὐταπάρνηση, δηλαδή να ἀρνηθοῦμε τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο, «τὸν φθειρόμενο κατὰ τὴν ἀπάτην και τὰς ἐπιθυμίας τοῦ κόσμου τούτου», ὅπως λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Και στὴ συνέχεια να σηκώσουμε τὸν σταυρό μας, δηλαδή να συννεκρωθοῦμε με τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό. Τί σημαίνει τούτο, και πῶς γίνεται; Συννέκρωση με τὸν Χριστό και ἄρση τοῦ σταυροῦ, σημαίνει να ἀγωνιζόμαστε με ταπεινώση και πίστη και ἐλπίδα για να κάνουμε πάντα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ μας, να ἀποδεχόμαστε τὶς θλίψεις, τὶς δοκιμασίες, τὶς ἀσθένειες, πού στέλνει ὁ Κύριος για τὴ σωτηρία μας. Να σηκώνουμε λοιπὸν και τὸν ἐκούσιο σταυρό, δηλαδή να ἀγωνιζόμαστε με τὴ δικὴ μας θέληση τὸν πνευματικὸ ἀγώνα, με νηστεία, προσευχὴ, ἐλεημοσύνη, ταπεινώση, ἀγάπη, και να γινόμαστε ἔτσι νεκροὶ πρὸς τὰ πάθη καί, ταυτόχρονα, να δεχόμαστε με ὑπομονὴ και εὐχαριστία τὶς ἀκούσιες θλίψεις στὴ ζωὴ μας, ὡς ἐρχόμενες με τὴν Πρόνοια τοῦ Θεοῦ, για τὴν κάθαρση και τὸν ἀγιασμό τῆς ἀθάνατης ψυχῆς μας. Και πάντα να ἀποβλέπουμε στὸν Λυτρωτὴ, πού σήκωσε τὸν βαρύτερο ἀπ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους Σταυρό για τὴ σωτηρία μας.

Διερχόμαστε τώρα τὴν ἁγία Τεσσαρακοστή, περίοδο κατεξοχὴν μετανοίας. Ἄς τὴν ἐκμεταλλευθοῦμε, ἄς τὴν ἀξιοποιήσουμε πνευματικά. Ἄς ἐκζητήσουμε τὸν Θεό, και ἄς προσπέσουμε στὸ ἔλεος και τὴν εὐσπλαχνία Του. Ἀλλὰ να προσπέσουμε με ἔργα μετανοίας, με ταπεινώση, πίστη και ἐλπίδα. Κι ἄν ἔτσι ἀγωνιζόμαστε να ζοῦμε, τηρώντας τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, και ἡ κρίση τούτη θα παρέλθει και ὅποιες ἄλλες. Και θα ἀξιωθοῦμε να διέλθουμε με εἰρήνη και τούτη τὴν πρόσκαιρη ζωὴ, και να εἰσέλθουμε στὴν ἄλλη, τὴν ἀληθινὴ και αἰώνια, με τὴ Χάρη και φιλανθρωπία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, με τὶς πρεσβεῖες τῆς Παναγίας μας, τὴ δύναμη τοῦ Τιμίου και Ζωοποιοῦ Σταυροῦ και τὶς ἱκεσίες ὅλων τῶν ἁγίων. **Αμήν!**

22 Μαρτίου 2026 Α' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΗΜΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ).

Κυριακὴ Δ' τῶν Νηστειῶν, ἀγαπητοί μου, και βρισκόμαστε πρὸς τὸ τέλος τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς με ἀποκορύφωμα τὰ πάθη του Χριστοῦ. Χθες εορτάσαμε τὸν Ευαγγελισμό τῆς Θεοτόκου· ἐκεῖνο τὸ χαρμόσυνο μήνυμα τὸ ὁποῖο θα γίνεῖ ἡ σωτηρία για ὅλους τοὺς ἀνθρώπους και ἡ ταπεινώση τῆς Παναγίας στο θέλημα του Θεοῦ.

Σήμερα, τὸ Ευαγγέλιο μᾶς ἀναφέρει τὸ θαῦμα με τὸν σεληνιαζόμενο νέο. Ἦταν ἕνας πατέρας πού ὁ γιος του εἶχε δαιμόνιο και ἤρθε στον Χριστό για να τὸν θεραπεύσει. Πρῶτα, ὅμως, πήγε στους μαθητὲς Του, ἀλλὰ δὲν μπόρεσαν να κάνουν τίποτα και λέει ὁ Χριστός: «ὡ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν;» («Ὡ ἀπιστὴ γενεά, ἕως πότε θα εἶμαι μαζί σας; Ἐως πότε θα σας βαστάξω;»). Τότε, διέταξε να φέρουν τὸ παιδί κοντά Του. Μόλις εἶδε τὸν Χριστό, τὸ δαιμόνιο τράνταξε τὸ παιδί, ἔπεσε στη γῆ και κυλιόταν ἀφρίζοντας. Ἀπὸ τότε πού ἦταν παιδί ἀπαντάει ὁ πατέρας στὴν ἐρώτηση του Χριστοῦ για τὸν καιρό με τὸ δαιμόνιο. Στὴν εὐσπλαχνία πού ζητᾶει ὁ πατέρας ἀπὸ τὸν Χριστό, λαμβάνει τὴν ἀπάντηση: «εἰ δύνασαι πιστεύσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι» («Ἄν μπορείς να πιστέψεις, ὅλα εἶναι δυνατὰ για ἐκεῖνον πού πιστεύει»). «Πιστεύω, Κύριε βοήθει μου τὴ ἀπιστία» («Πιστεύω Κύριε· βόηθα με τὴν ἀπιστία»). Με δυνατὴ κραυγὴ ὁ Χριστός διώχνει τὸ δαιμόνιο ἀπὸ τὸ νέο και σηκώνει τὸ νέο υγιή.

Για να καταφέρουμε να προσεγγίσουμε τὸν Χριστό, χρειάζεται να σκαρφαλώσουμε στὴν κλίμακα -στὴ σκάλα- των ἀρετῶν. Ταπεινώση, υπακοή στον πνευματικὸ, νηστεία, μετάνοια, συμμετοχὴ στο Ἅγιο Ποτήριο. Ὅλα αὐτὰ μᾶς οδηγοῦν πιο κοντά στο Χριστό και στὴν μετέπειτα αἰώνια ζωὴ

Τὸ ἐρώτημα εἶναι: Θέλουμε να ανεβούμε τὴν κλίμακα για να συναντήσουμε τὸν Χριστό; Θέλουμε να γίνεῖ ἡ ἐπίγεια ζωὴ μας, ὁδὸς πρὸς τὴν αἰώνια ζωὴ; **Αμήν!**

28 Μαρτίου 2026 Ε΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΟΣΙΑΣ ΜΑΡΙΑΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ).

Η σημερινή Κυριακή, αγαπητοί μου αδελφοί, είναι η Ε΄ Κυριακή των Νηστειών, ημέρα κατά την οποία η αγία μας Εκκλησία προβάλλει και τιμά την μνήμη μιας μεγάλης ασκήτριας, που έζησε τον βον αιώνα, της οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας. Η Εκκλησία μας τιμά και προβάλλει την οσία Μαρία την αγωνιστική αυτή περίοδο της αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής διότι υπήρξε πρότυπο ασκήσεως, αλλά και πρότυπο αληθινής μετανοίας. Όπως όλοι γνωρίζουμε, η οσία Μαρία, σύμφωνα με τον βιογράφο της, τον πατριάρχη Ιεροσολύμων Σωφρόνιο, προτού να έρθει στην έρημο του Ιορδάνου, όπου ασκήτευσε επί 47 χρόνια, ζούσε ζωή ασωτείας, παραδομένη σε αλλεπάλληλες σαρκικές πτώσεις. Όμως κάποια στιγμή μετανόησε αληθινά. Και μετά από κάποιο θαυμαστό γεγονός, αποφάσισε να αλλάξει ζωή και να ζήσει τη ζωή της μετανοίας. Μετά δε από πολλούς και μεγάλους ασκητικούς αγώνες κατά των παθών κατόρθωσε να φθάσει σε μεγάλα μέτρα αγιότητος και να ανέβει όλη τη σκάλα των αρετών. Διά συνεχούς νηστείας, αγρυπνίας και προσευχής πέρασε από τη κάθαρση στον φωτισμό και από τον φωτισμό στην θέωση και αξιώθηκε μεγάλων πνευματικών χαρισμάτων.

Με βάση όλα όσα παραπάνω είπαμε, αγαπητοί μου αδελφοί, ας αγωνιστούμε να διανύσουμε το υπόλοιπο της νηστείας της Μεγάλης Τεσσαρακοστής με ειρήνη, συσταυρούμενοι μαζί με τον Χριστό, ώστε να συναναστηθούμε μαζί του, πράγμα το οποίο εύχομαι σε όλους μας με τη Χάρη και τη φιλανθρωπία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, της Κυρίας Θεοτόκου, της αγίας Μαρίας της Αιγυπτίας και όλων των αγίων. **Αμήν!**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ:

Ακολουθία Κατανυκτικού Εσπερινού (5:30μ.μ.)

ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΤΡΙΤΗ & ΠΕΜΠΤΗ:

Ακολουθία *ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ*(6:00μ.μ.)

ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ:

Ακολουθία *Χαιρετισμών προς την Υπεραγία Θεοτόκο* (7:00μ.μ.)

ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ:

Ακολουθία *Ιερού Ευχελαίου* (6:00μ.μ.)

ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ & ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ:

Προηγιασμένη *Θεία Λειτουργία* (7:00π.μ.)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΕΡΑΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ

Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Στέφανος Κωστόπουλος

ΚΥΡΙΑΚΗ 1 ΜΑΡΤΙΟΥ (10:00 – 11:00π.μ.)

ΣΑΒΒΑΤΟ 7 ΜΑΡΤΙΟΥ (9:30 – 10:30 π.μ.)

ΣΑΒΒΑΤΟ 14 ΜΑΡΤΙΟΥ (9:30 – 10:30 π.μ.)

ΣΑΒΒΑΤΟ 28 ΜΑΡΤΙΟΥ (9:30 – 10:30 π.μ.)

Δεκαπενθήμερο φυλλάδιο διδαχής και πληροφόρησης του Καθεδρικού Ιερού Ναού Αγίας Τριάδος Βύρωνος, Κορυτσάς 1 και Κωνσταντιλιέρη - Βύρωνας Τ.Κ. 16231 - τηλ.2107660859 - email:agia_triada@hotmail.gr.

Επιμέλεια φυλλαδίου:

Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος

π. Χρήστος Μπάρδης